

ЧЕРНІГІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Т.Г. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК

*Чернігівського національного
педагогічного університету*

Випуск 130

Серія: ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ



Чернігів
2015

ЧЕРНІГІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Т.Г. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК

Чернігівського національного
педагогічного університету

Випуск 130

Серія: ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ

Чернігів
2015

ВІСНИК
Чернігівського національного педагогічного університету
імені Т.Г.Шевченка

Головна редакційна колегія

Головний редактор доктор педагогічних наук, професор,
чл.-кор. НАПН України *Носко М.О.*

Відповідальний редактор доктор історичних наук, професор *Дятлов В.О.*

Редакційна колегія серії "Педагогічні науки": Еобир О.В., Еобир С.Л.,
Боровик А.М., Гаркуша С.В., Гетта В.Г., Горошко Ю.В., Грищенко С.В., Давиденко А.А.,
Жила С.О., Завацька Л.М., Захарук Т., Клим-Клімашевська А., Кузьомко Л.М.,
Ляшенко О.І., Носко М.О., Носовець Н.М., Пліско В.І., Проніков О.К., Ростовський О.Я.,
Савченко В.Ф., Скок М.А., Скребець В.О., Стученко Т.О., Стрілець С.І., Торубара О.М.,
Третяк О.С.

Відповідальна за випуск: зав. каф. педагогіки, психології і методики технологічної освіти,
канд. пед. н., доцент *Носовець Н.М.*

За зміст публікацій, достовірність результатів досліджень відповідальність несуть автори.

Заснований 30 листопада 1998 р.
(Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації
серія КВ № 17500-6250 ПР від 16.11.2010 р.)

Адреса редакційної колегії:
14013, м. Чернігів, вул. Гетьмана Полуботка, 53, тел. (04622) 3-20-09.

Рекомендовано до друку вченого радою
Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка
(протокол № 3 від 28 жовтня 2015 року)

Вісник Чернігівського національного педагогічного університету "Серія: Педагогічні науки"
включено до Переліку наукових фахових видань України.

Наказ МОН України № 528 від 12 травня 2015 р.



B

СТУПНЕ СЛОВО

Родовід нашого навчального закладу сягає сивої давнини – від Чернігівського колегіуму, заснованого у 1700 році за взірцем Києво-Могилянської академії. Колегіум відіграв важливу роль у становленні вищої педагогічної освіти на північному Лівобережжі України.

Педагогічні ідеї його засновників Л. Барановича, І. Максимовича, А. Стаковського, І. Галітовського увійшли до скарбниці педагогічної думки і заклали підвалини вищої освіти. У 1786 році колегіум було реорганізовано в духовну семінарію, яка, як і її попередник, продовжила підготовку вчителів. Нові соціально-економічні умови і культурні запити суспільства привели на початку ХХ ст. до суттєвої перебудови системи педагогічної освіти. Естафету в підготовці вчителів перейняв Учительський інститут (1916), який розпочав свою діяльність як навчальний заклад вище-середнього типу зі словесно-історичним, фізико-математичним і природничо-географічним відділами. Новостворений навчальний заклад успадкував унікальну бібліотеку духовної семінарії. Крім того, в його стінах продовжили роботу найбільш досвідчені викладачі семінарії.

У 1919 році Учительський інститут зробив свій перший випуск і був реорганізований у педагогічний з чотирирічним строком навчання.

В подальші роки, в залежності від завдань, які стояли перед суспільством і школою, інститут неодноразово реорганізовувався (інститут народної освіти – 1920 рік, інститут соціального виховання – 1930 рік, педагогічний – 1933 рік, учительський – 1935 рік, об'єднаний учительський і педагогічний – 1939 рік). У 1954 році, за рішенням Колегії Міністерства освіти УРСР, реорганізується в педагогічний і діє аж до 13 березня 1998 року, до надання йому нового статусу Чернігівського державного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка. Відповідно до Указу Президента України В.А. Ющенка від 10 січня 2010 року, університет отримав статус національного.

Багаторічна діяльність нашого закладу сповнена натхненної праці, напруженого пошуку ефективних методів підготовки вчительських кадрів. Гордість університету – його вихованці. Наши випускники – вчителі, педагоги, вихователі, керівники шкіл, державних установ, діячі науки, техніки, культури. Серед них відомий український письменник Олекса Десняк (О.Г. Руденко); доктори педагогічних наук, професори О.Г. Богданов та І.І. Стебун; доктори історичних наук, професори В.А. Дядиченко і Ф.Є. Лось; доктор філософських наук, професор Ф.Я. Москаленко; колишній заступник міністра освіти УРСР П.А. Миргородський та багато інших діячів. За час діяльності закладу підготовлено більше 50 тисяч випускників.

Велика заслуга у відродженні і становленні інституту в післявоєнний період належить професору Віктору Миколайовичу Костарчуку, який очолював заклад понад чверть століття.

Успішно, відповідно до соціальних та економічних змін, які відбувались в країні, з 1982 по 2005 рр. очолював наш навчальний заклад член-кореспондент АПН України, доктор біологічних наук, професор Олександр Федотович Явоненко.

Сьогодні Чернігівський національний педагогічний університет імені Т.Г. Шевченка – це провідний вищий навчальний заклад четвертого рівня акредитації, у складі якого: Інститут історії, етнології та правознавства імені О.М. Лазаревського і сім факультетів: фізико-математичний, технологічний, фізичного виховання, початкового навчання, хіміко-біологічний, психолого-педагогічний, філологічний, де за 18 напрямами навчається близько 5 тисяч студентів стаціонару та заочного відділення. Навчально-виховний процес забезпечують 35 кафедр, на яких 70% професорсько-викладацького складу – доктори наук і професори, кандидати наук і доценти. На всіх факультетах здійснюється підготовка педагогічних працівників освітньо-кваліфікаційного рівня "магістр". З 1992 року функціонує аспірантура, а з 1999 року – докторантura.

В університеті склалася система наукової роботи. Наукові творчі колективи в галузі математичного аналізу, біохімії, фізики рідкісних кристалів, історії, філософії, методики викладання фізико-математичних дисциплін мають широке міжнародне визнання. Активні зв'язки університету з науковими центрами та навчальними закладами США, Німеччини, Канади, Англії, Австралії, Польщі, Чехії. На базі університету проводяться різнопланові наукові, міжнародні, всеукраїнські та регіональні конференції. При Інституті історії, етнології та правознавства імені О.М. Лазаревського працюють регіональні відділення Інституту української археографії та джерелознавства імені М.Г. Грушевського НАН України та Інституту етнології, мистецтвознавства і фольклористики імені М.Т. Рильського НАН України.

Університет має сучасну матеріальну базу: три навчальні і один спортивний корпуси, понад 20 комп'ютерних класів. Книжковий фонд університетської бібліотеки нараховує біля 720 тис. примірників. Створено редакційно-видавничий центр. Університет видає науковий "Вісник Чернігівського національного педагогічного університету", журнали "Сіверянський літопис" і "Сумська старовина", які включені до переліку видань ВАК України, в яких можуть друкуватися результати дисертаційних досліджень. Університет спільно з Чернігівським обласним державним архівом та Чернігівським історичним музеєм ім. В.В. Тарновського видає періодичні збірники наукових праць "Сіверянський архів" та "Скарбниця української культури".

До послуг студентів – три гуртожитки, спортивний корпус, щальня.

В університеті створено систему профорієнтаційної роботи по залученню до навчання молоді, яка має нахил до педагогічної діяльності, діє підготовче відділення, що здійснює підготовку учнів та випускників шкіл до проходження ЗНО.

Упродовж останніх п'яти років підготовлено понад 30 майстрів спорту, серед яких майстри спорту міжнародного класу і заслужені майстри спорту. Студенти університету – переможці і призери чемпіонатів Світу та Європи. Неодноразово студенти та випускники університету включалися до Національної збірної команди для участі в зимових Олімпійських іграх.

Колектив університету не збирається жити своєю багатою історією та досягнутим. Ми постійно удосконалюємо навчально-виховний процес, наші викладачі активно займаються науковою діяльністю, активізуємо розвиток міжнародних зв'язків в цьому напрямку роботи.

З повагою і вдячністю
ректор Чернігівського національного педагогічного
університету імені Т.Г.Шевченка,
доктор педагогічних наук, професор,
член-кореспондент НАПН України

М.О. Носко

УДК 378. 637.233

Кучерган Є.В.

"ЗДОРОВ'ЯЗБЕРУЖУВАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ" ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ

На основі звернення до чинних нормативних актів та наукових досліджень із проблеми здоров'язбереження, авторкою актуалізовано проблему готовності майбутнього вчителя до здійснення здоров'язбережувальної діяльності, що визначається як "здоров'язбережувальна компетентність". У статті наголошено на необхідності розгляду здоров'язбережувальної компетентності як складової професійної підготовки вчителя не лише в діяльнісному (педагогічному) аспекті, а й в аспекті особистісному, як запобігання професійним захворюванням учителів та збереження їх особистого здоров'я.

Ключові слова: здоров'я, здоров'я молоді, здоров'язбереження, здоров'язбережувальна компетентність,

Постановка проблеми. Сучасний стан здоров'я населення України, демографічна криза (скорочення на 7 млн. населення за 20 років) [12, с. 8] та "омолодження" значої кількості хвороб визивають закономірне занепокоєння в суспільстві. За даними Міністерства охорони здоров'я України, на 2015 р. країна продовжує відставати від європейських держав світу за показниками тривалості життя та смертності, і ці показники не корелюються зі значними витратами на послуги з охорони здоров'я [12, с. 5]. Це спонукало державу до розробки та оприлюднення в березні 2015 р. "Національної стратегії реформування системи охорони здоров'я в Україні" [12]. Прочитання такого важливого для майбутнього країни документа переконує в прагненні вирішити проблему переважно адміністративними засобами, шляхом структурної перебудови галузі. Питання запобігання хворобам та профілактики захворюваності просвітницькими засобами посідають у згадуваному документі незначне місце (лише один абзац у розділі "Громадське здоров'я"), а використання освітнього ресурсу взагалі не враховується. Слід визнати, що такий підхід центрального в Україні органу системи охорони здоров'я до розглядуваної проблеми "перекладає" комплексне впровадження ідеї здоров'язбереження, зокрема молодого покоління, "на плечі" освітіян.

Саме в цій галузі останнім часом було ухвалено низку документів, у яких актуалізовано проблему здоров'язбереження молоді: "Національна доктрина розвитку освіти у ХХІ столітті" (2002 р.), Державні національні програми "Діти України" (1996 р.) й "Планування сім'ї" (1995 р.), Цільова комплексна програма "Здоров'я програма "Фізичне виховання – здоров'я нації" (1998 р.), Міжгалузева комплексна програма "Здоров'я нації на 2002–2011 рр.", Комплексна програма "Репродуктивне здоров'я нації" на період до 2015 р., Цільова комплексна програма "Фізичне виховання – здоров'я нації" (2013 р.), Концепція (2013 р.), Цільова комплексна програма "Фізичне виховання дітей та молоді" (2015 р.). Переважна більшість названих національно-патріотичного виховання дітей та молоді" (2015 р.). Переважна більшість названих документів має пролонгований характер, однак здоров'я молоді, окрім учнівської, значно не покращилося. Тому поділяємо точку зору О. Шиян, яку вона висловила у своїй публікації ще в 2008 р.: "деякі з проголошених політичних напрямів або завдань не знаходять належного підтвердження та розвитку в нормативних документах практичного спрямування. Через це державна політика з питань забезпечення ЗСЖ (здоровий спосіб життя – Е.К.) молоді в Україні часто є не результативною" [15]. Тому вирішення питання розробки практичного аспекту проблеми набуло свого поширення в науково-педагогічній спільноті.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У вирішенні проблеми збереження та розвитку здоров'я провідна роль належить освіті, яка сьогодні розглядається одним із головних факторів забезпечення сталого розвитку суспільства. Тому надзвичайно велика відповідальність за здоров'я нації покладається на тих, хто здійснює навчання сьогодні чи здійснюватиме його в майбутньому – на сучасних і майбутніх учителів. Ученими (С. Серіков, Ю. Соченко) актуалізована теза про кореляцію станову здоров'я вчителів та їх готовності до здійснення здоров'язбережувальної діяльності зі станову здоров'я їх учнів. У здоров'язбережувального освітнього дискурсу існує значний науковий доробок (Г. Апанасенко, О. Антонова, Н. Бібік, О. Бакуленко, О. Верхотрубова, Т. Єрмакова, О. Іонова, О. Кречетов, В. Макушенко, А. Радченко, О. Савченко, А. Халайцан, В. Шахненко та ін.). Попри значні напрацювання в цій сфері, можемо констатувати, що в педагогічних розвідках ця проблема розглядається переважно в трьох ракурсах: як формування здорового способу життя та культури здоров'я учнівської молоді [10]; як формування в майбутніх учителів "знань, принципів, методів і умов здоров'язбереження", які вони зможуть упроваджувати "протягом усієї подальшої професійної діяльності" [14, с. 75], та як збереження професійного здоров'я вчителів-практиків переважно в аспекті запобігання професійним захворюванням або їх подолання [2].

Окремо слід відзначити той факт, що питання підготовки вчителя до здоров'язбережувальної діяльності розглядається переважно як проблема підготовки фахівців у галузі здоров'я, зокрема вчителів фізичної культури та основ здоров'я (С. Букша, В. Гайсіна, І. Грінченко, В. Єфімова, М. Козуб, Ю. Мусхаріна, Н. Мухаметзянова, А. Огністий, Г. Остапенко, Л. Сущенка та ін.). Ці дослідження конкретизують здоров'язбережувальний зміст професійної підготовки майбутніх вчителів, "спроможних до збереження здоров'я школярів в умовах інтенсифікації навчання" [7]. Сучасні вчені (О. Асмаковець, С. Ахмерова, Е. Багнетова, В. Бобрицька, Н. Гончарова, Г. Зайцев, М. Зоріна, Г. Мешко, Л. Мітіна, М. Смірнов, В. Єфімова, Е. Шарифуллина та ін.) звертають увагу на стан професійного здоров'я вчителів, наголошуючи на особливому – стресогенному характері професійної діяльності вчителя, та констатують "недостатню розробленість психолого-педагогічних засобів активізації особистісних ресурсів учителя, які сприяють збереженню і зміцненню його професійного здоров'я" [9, с. 196].

Серед значної кількості наукових публікацій, що присвячені питанню готовності майбутнього вчителя до здоров'язбережувальної діяльності, на нашу думку, значно рідше звертається увага на формування в майбутнього вчителя вміння/навичок та здібностей збереження здоров'я власного. Актуалізація саме цього аспекту є метою публікації. Оскільки саме в процесі здобуття професійної освіти майбутній вчитель повинен здобувати певну систему знань, навичок та сформованих здібностей для реалізації здоров'язбережувальної діяльності, що на сьогодні отримало визначення "здоров'язбережувальної компетентності".

Виклад основного матеріалу дослідження. Передусім наголосимо, що ми поділяємо стурбованість тих учених, які наголошують, що для попередження професійних ризиків захворюваності вчителя "необхідно вже з перших днів навчання у вузі не тільки формувати у студентів знання про шляхи і методи збереження здоров'я, але також і розвивати в них мотивацію й готовність до оздоровчої та здоров'язберігаючої діяльності, формувати ціннісне ставлення до свого (курсив наш. – Л.Є.) здоров'я, бажання не тільки зберігати своє здоров'я, але й робити все для його поліпшення" [11, с. 53].

Щодо "професійного здоров'я" вчителя відзначимо, що сьогодні воно вважається "основою ефективної роботи сучасної школи та її стратегічною проблемою" [3, с. 27], оскільки стан здоров'я вчительства безпосередньо впливає на здійснення ним своїх викладацьких функцій, отже, на здійснення педагогічної діяльності та відображається на всіх учасниках цього процесу. На думку О. Білоус, "професійне здоров'я вчителя пов'язано насамперед з успішним виконанням професійних функцій. Нормальний стан професійної функції (функціональне здоров'я) визначається наступними критеріями: активність, затребуваність, ступінь залучення до діяльності, мобільність (легкість її "включення"), вдосконалення і розвиток" [4, с. 105]. Саме тому набуває актуальності питання професійного здоров'я вчителя.

Слід також відзначити, що попри достатньо великий об'єм публікацій із питань професійного здоров'я вчителів (О. Багнетова, О. Білоус, Н. Гер'янська, Н. Гончарова, С. Леньков, А. Маклаков, Л. Мітіна, А. Печеркіна та ін.), саме поняття "професійне здоров'я вчителя" не має однозначного тлумачення. Так, Г. Мешко, аналізуючи низку визначень щодо професійного здоров'я взагалі, констатує: "Педагог вважається здоровим, якщо у нього гармонійно розвиваються потенційні фізичні і творчі сили, що роблять його зрілим і компетентним фахівцем, працездатним і активним суб'єктом життя і професійної діяльності. Для таких педагогів характерні, насамперед: психічна рівновага, високий рівень адаптації; гармонійні стосунки з оточенням; цілеспрямованість, плановість, упорядкованість своїх дій; упевненість у собі, почуття обов'язку, оптимізм; адекватна самооцінка, адекватний рівень прагнень; конгруентність, креативність, критичність мислення; пріоритет духовних цінностей; автономність; гармонійність, внутрішня узгодженість" [9, с. 195].

Учитель-початківець повинен бути підготовленим до роботи в достатньо складних умовах задля швидшої та ефективної адаптації до майбутньої професійної діяльності та збереження особистого здоров'я. Переконані, що формування культури професійного здоров'я вчителя повинно відбуватися одночасно з його фаховою підготовкою. Приєднуємося до думки тих дослідників (Е. Багнетова, Г. Воскобойнікова, Г. Мешко, Д. Цись та ін.), які вважають за необхідне проведення пропедевтичної здоров'язбережувальної підготовки сучасного студента/майбутнього педагога. Така підготовка можлива лише за умов уведення до професійних кваліфікацій учителя вимогу щодо його "здоров'язбережувальної компетентності" (далі – ЗК), що привертає нас до необхідності визначення вказаного поняття.

Зважаючи на достатньо широке висвітлення в сучасній педагогічній науці питання сутності "компетентністного підходу" та представлений дефініцій понять "компетенція" та "компетентність", лише зазначимо: компетентність розглядаємо як похідну від компетенції, оскільки перша – це особистісна (інтегральна) якість, яка утворюється на базі формалізованої (в освітніх стандартах, навчальних планах, програмах) компетенції. Отже, в освітній площині говорити про повноцінну сформованість будь-якої компетентності можливо лише за умов наявності вимоги до сформованості відповідної компетенції в документах, які унормовують навчальний процес.

Відповідно, формування здоров'язбережувальної компетентності (ЗК) можливо за умов формалізації здоров'язбережувальної компетенції (компетенції). Крім того, ЗК обов'язково має структурні складові, які на сьогодні є сталими для інших компетентностей, а отже, вже достатньо чітко сформульованими: мотиваційно-ціннісна (1 компонент), когнітивно-усвідомлювана (2 компонент), діяльнісно-поведінкова (3 компонент) та особистісно-регуляторна/рефлексійна (4 компонент). Отже,

можемо припустити, що всі означені компоненти повинні знайти своє відображення в наявних визначеннях ЗК. Окреслимо головні підходи до визначеного поняття.

Із цих позицій доцільно звернутися до статті О.Є. Антонової та Н.М. Поліщук "Здоров'язберігаюча компетентність особистості як наукова проблема", у якій автори пропонують розуміти ЗК як "інтегральну якість особистості, яка проявляється в загальній здатності та готовності до здоров'язберігаючої діяльності, що ґрунтуються на інтеграції знань, умінь, навичок, ціннісних ставлень особистості, спрямованих на збереження фізичного, соціального, психічного та духовного здоров'я – свого та оточення [1, с. 30]. Отже, в цьому визначенні враховані всі визначені вище компоненти, проте їхній зв'язок, на нашу думку, порушує "умовну" послідовність формування ЗК.

Розглядаючи поняття ЗК учнів початкових класів, О. Ващенко пропонує таке тлумачення поняття: "Здоров'язбережувальна компетентність – це комплекс знань, умінь, ставлень та цінностей, які спрямовані на збереження й укріплення здоров'я – свого та оточуючих, на уроках та в позаурочній діяльності" [6]. Вочевід, у наведеному визначенні послідовно відтворені лише 2 і 1 компоненти.

Н. Башавець [5] цитує декілька визначень ЗК: судження Д. Вороніна, В. Ірхіна, у яких також простежується інверсійність процесу формування ЗК. Найбільш цілісною, можливо, слід уважати наведене науковцем визначення, запропоноване Н. Беліковою: "інтегративна якість особистості майбутнього фахівця, яка має складну системну організацію і виступає як сукупність, взаємодія і взаємопроникнення мотиваційного, когнітивного і діяльнісного компонентів" [5, с. 120]. Зміст згаданої роботи Н. Башавець ще раз доводить відсутність чіткого, однозначного та універсального визначення ЗК у сучасному педагогічному знанні, що не може не позначитися на ефективності формування відповідної компетентності, зокрема в професійній підготовці майбутнього вчителя.

Завдання педагогічної освіти – підготувати майбутнього вчителя до здійснення його професійної діяльності не лише як фахівця, а як людини, здатної ефективно, якісно та творчо що діяльність здійснювати. Із таких позицій особливої уваги потребує питання формування в сучасного студента педагогічного навчального закладу/майбутнього вчителя культури здоров'язбереження, що можливе за умов спеціальної освітньо-пропедевтичної роботи, завдання якої – забезпечити збереження власного здоров'я та ефективної професійної роботи. Метою такої освіти є формування в майбутнього вчителя таких аспектів здоров'язбережувальної компетентності, як культури здоров'я та саногенного мислення (1 та 2 компоненти ЗК) шляхом відпрацювання особистої стратегії здоров'язбережувальної професійної поведінки, опанування низкою методик (конструктивними засобами вирішення стресових ситуацій, подолання стану хронічного стресу в професійній діяльності тощо) (3 та 4 компоненти ЗК) задля запобігання та подолання тих ситуацій та станів, що несуть загрозу для особистого здоров'я вчителя та колективу (педагогічного і учнівського) в цілому.

Розгляд порушеної проблематики привертає увагу до тих робіт [3; 9; 13], де автори описують зміст здоров'язбережувальної підготовки вчителів певного фаху, зокрема вчителів фізичної культури. Узагальнення поглядів учених дозволяє пропонувати обов'язкове введення до змісту освіти майбутнього педагога такої навчальної дисципліни, яка б подавала інформацію, сприяливи для вироблення системи знань, умінь/навичок, що складатимуть основу ЗК сучасного вчителя. Таким чином можлива послідовна імплементація здоров'язбережувальної компетенції до навчальних планів (основна частина) із підготовки всіх без винятку фахівців освітньої галузі, що надасть можливість майбутнім вчителям здійснювати здоров'язбережувальну діяльність не лише стосовно своїх безпосередніх професійних обов'язків, а й заздалегідь потурбуватися за власне здоров'я, що особливо важливо з особистісної, і з суспільної точки зору.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. До недавнього часу аналогічна дисципліна – валеологія – була представлена в навчальних планах із підготовки вчителів різної спеціалізації, проте на сьогодні ця навчальна дисципліна значно поступається місцем іншим (фаховим) чи взагалі виводиться з навчальних програм. Уважаємо за необхідне наголосити на необхідності "повернення" валеології до змісту підготовки майбутніх учителів або ж розробки та впровадження в освітній процес педагогічних навчальних закладів альтернативної дисципліни (програми), яка була б запорукою здоров'я вчителя, що є однією з умов здоров'я майбутнього покоління. Зважаючи на твердження сучасних учених про стадіальність професійного функціонування: професійна адаптація, професійне становлення та професійна стагнація (автоматизація діяльності) [8, с. 112], вважаємо нагальнюю пропедевтичну підготовку майбутнього вчителя до професійної діяльності в аспекті збереження власного здоров'я, що забезпечить полегшення проходження етапу адаптації та професійного становлення, а також максимально відтермінует етап професійної стагнації.

Використані джерела

1. Антонова О.Є. Здоров'язберігаюча компетентність особистості як наукова проблема (аналіз поняття) / О.Є. Антонова, Н.М. Поліщук // Вища освіта у медсестринстві: проблеми і перспективи : зб. Статей всеукраїнської науково-практичної конференції (10-11 листопада 2011 р., Житомир). – Житомир : Полісся, 2011. – С. 27-31.
2. Ахмерова С.Г. Профессиональные заболевания педагогов [Электронный ресурс] / С.Г. Ахмерова // Справочник руководителя образовательного учреждения. – 2012. – №8. – Режим доступа : <http://www.menobr.ru/materials/42/36246/>.
3. Багнетова Е.А. Профессиональные риски педагогической среды / Е.А. Багнетова, Е.Р. Шарифуллина // Фундаментальные исследования. – 2013. – №1. – С. 27-31.

4. Белоус О.В. Факторы и условия поддержания психологического здоровья учителя / О.В. Белоус // Вестник ПГЛУ. – Спецвыпуск. Психология. – 2008. – С. 103-106.
5. Башавець Н.А. Здоров'язбережувальна компетентність майбутнього фахівця як основа його культури / Н.А. Башавець // Наука і освіта. – 2013. – №1-2. – С. 120-122.
6. Ващенко О.М. Особливості навчання учнів в умовах здоров'язбережувальної педагогіки [Електронний ресурс] / О.М. Ващенко. – Режим доступу : http://www.ippo.org.ua/files/..._2011/0911/2.doc.
7. Єфімова В. Здоров'язбережувальна діяльність у школах здоров'я: зарубіжний досвід [Електронний ресурс] / В. Єфімова // Порівняльно-педагогічні студії. – 2012. – №3. – Режим доступу : http://library.udrii.org.ua/library_files/poriv_ped_stydii/2012/2012_3_16.pdf.
8. Исаева Н.М. Некоторые аспекты профессионального развития учителя в процессе освоения им деятельности в системе развивающего образования / Н.М. Исаева // Труды СГА. – 2008. – №5. – С. 109-117.
9. Мешко Г.М. Професійне здоров'я педагога як необхідна умова його творчого кар'єрного зростання / Г.М. Мешко // Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 16: Творча експертість учителя: проблеми теорії і практики. – К. ; Вид-во НПУ ім. М.П. Драгоманова. – 2009. – №9. – С. 196-200.
10. Міцкевич Н.І. Здоров'язберігаючі технології навчання і виховання / Н.І. Міцкевич // Совершенствование преподавания предмета "физическая культура": проблемы и решения : материалы Международной научно-практической конференции / ред. Т. И. Белоусова. – Комсомольск-на-Амуре : АмГПГУ, 2014. – С. 94-100.
11. Москалєва А.С. Роль практики в формировании оздоровительной культуры студентов первого курса будущих педагогов / А.С. Москалєва // Вестник Іссик-Кульського університета. – 2007. – №18 (часть II). – С. 52-56.
12. Національна стратегія реформування системи охорони здоров'я в Україні. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://healthsag.org.ua/wp-content/uploads/2014/11/Strategiya_UKR.pdf.
13. Остапенко Г.О. Структурні компоненти готовності майбутніх учителів фізичної культури до організації здоров'язбережувального навчально-виховного середовища загальноосвітньої школи / Г.О. Остапенко, О.В. Циганок, С.Г. Жестков // Вісник Запорізького національного університету. – 2012. – №1 (7). – С. 78-85.
14. Цись Д.І. Пошуки та реалізація здоров'язберігаючих технологій у підготовці майбутніх учителів педагогічного профілю / Д.І. Цись // Вісник Глухівського державного педагогічного університету. – 2011. – Випуск №15. частина 1. – С. 75-78.
15. Шиян О.І. Нормативно-правове забезпечення державної освітньої політики щодо здорового способу життя молоді [Електронний ресурс] / О.І. Шиян. // Державне управління та місцеве самоврядування : зб.наук. пр. ДріДУ НАДУ – 2009. – Вип.1 (1). – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Dums/2009-01/Shiyan.pdf.

Kucherhan E.

HEALTH SAVING COMPETENCE AS A PART OF FUTURETEACHER'S PROFESSIONAL PREPARATION

The problem of saving health was actualized on the basis of regulation acts and scientific researches. The author covers the problem of readiness of future teachers to the implementation activity of saving health that is defined a health saving competence. The author notes that today this question is addressed mainly towards the training of specialists in the field of health (for teachers – preparing teachers by profession/ specialization "Physical culture" and "Basics of health"). However, training programs for teachers of other specialties (valedical) component gradually disappears, being displaced by other disciplines of professional orientation.

Analyzing some of the modern pedagogical discourse, the definition of "healthsaving competence", the author insists on the necessity of strengthening her personality. Proceeding from these positions, according to the author, the most attention requires the issue of formation at modern students of pedagogical educational institution – future teachers of culture of healthsaving that is possibly subject to a special propaedeutic work, the task of which is to provide students with the opportunity to protect your health and the implementation of effective professional activity in the future. The purpose of it is formation such aspects as healthsaving competence culture health and sanguine thinking in future teachers by developing their own strategies of healthsaving of professional conduct, mastering a number of techniques to prevent and overcome those situations and conditions that can threaten both personal health teachers and the health staff (in student teaching) as a whole. Thus, a possible sequential implementation of healthsaving competence in the qualification requirements and accordingly – in the curricula (main part) training of specialists of the education that will enable future teachers to implement healthsaving activity not only in relation to their pupils, but in relation to their own health, which is important to public and individual points of view.

Key words: health, youth health, healthsaving, healthsaving competence.

Стаття надійшла до редакції 02.10.2015

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

<i>Акініна Н.Л.</i>	кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова
<i>Алексеєва К.І.</i>	тренер-викладач КПДЗ ДЮСШ
<i>Андреєва В.В.</i>	кандидат медичних наук Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля
<i>Алкан В.В.</i>	кандидат педагогічних наук, доцент кафедри методики викладання фізико-математичних дисциплін та інформаційних технологій у навчанні Бердянського державного педагогічного університету
<i>Бадюк Ю.В.</i>	кандидат педагогічних наук, доцент Національної академії кадрів культури і мистецтв
<i>Белін Т.Г.</i>	кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри педагогіки, психології і методики технологічної освіти Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка
<i>Білоус О.В.</i>	асистент кафедри географії Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка
<i>Буланов О.М.</i>	викладач кафедри фізичного виховання Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка
<i>Васильєва Д.В.</i>	кандидат педагогічних наук, науковий співробітник Інституту педагогіки НАПН України
<i>Величко Д.В.</i>	вихователь групи продовженого дня вищої категорії, середня загальноосвітня школа № 19 I-III ступенів м. Чернігова
<i>Вернигора О.Л.</i>	учитель української мови, літератури та світової літератури гімназії "Євроленд" (м. Київ), аспірант відділу змісту та організації педагогічної освіти Інституту педагогічної освіти і освіти дорослих НАПН України
<i>Видра О.Г.</i>	кандидат психологічних наук, доцент кафедри педагогіки, психології і методики технологічної освіти Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка
<i>Вовк М.П.</i>	доктор педагогічних наук, провідний науковий співробітник відділу змісту та організації педагогічної освіти Інституту педагогічної освіти і освіти дорослих НАПН України
<i>Воскобойнікова Г.Л.</i>	доктор педагогічних наук, доцент Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка
<i>Гавриленко Т.Л.</i>	кандидат педагогічних наук, докторант відділу історії педагогіки Інституту педагогіки НАПН України
<i>Гайдамака О.В.</i>	завідувач сектору профільної освіти Інституту модернізації змісту освіти Міністерства освіти і науки України
<i>Гаргін В.В.</i>	кандидат педагогічних наук, старший викладач Державного вищого навчального закладу "Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди"
<i>Гетта В.Г.</i>	кандидат педагогічних наук, професор кафедри технологічної освіти та інформатики Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка
<i>Гнезділова К.М.</i>	доцент, доктор педагогічних наук, професор кафедри педагогіки вищої школи і освітнього менеджменту навчально-наукового інституту педагогічної освіти, соціальної роботи і мистецтва Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького
<i>Говоров Є.М.</i>	кандидат педагогічних наук, доцент кафедри технологічної освіти та інформатики Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка

<i>Кожуріна І.Є.</i>	асpirантка кафедри дефектології та фізичної реабілітації факультету фізичної культури і реабілітації Державного закладу "Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського"
<i>Козерук К.В.</i>	студент IV курсу факультету фізичного виховання Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка, вчитель фізичної культури Чернігівського ліцею побуту
<i>Козерук Ю.В.</i>	кандидат педагогічних наук, доцент кафедри фізичного виховання Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка
<i>Коляда А.М.</i>	кандидат педагогічних наук, доцент кафедри загальнотехнічних дисциплін та креслення Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка
<i>Кон'юк М.М.</i>	навчальний майстер кафедри загальнотехнічних дисциплін та креслення Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка
<i>Кудін С.Ф.</i>	старший викладач кафедри біологічних основ фізичного виховання, здоров'я і спорту Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка
<i>Кузьменко Ю.В.</i>	кандидат педагогічних наук, член-кореспондент Міжнародної академії наук педагогічної освіти, доцент кафедри теорії і методики викладання природничо-математичних та технологічних дисциплін Комунального вищого навчального закладу "Херсонська академія неперервної освіти" Херсонської обласної ради
<i>Курмакова І.М.</i>	доктор технічних наук, професор, завідувач кафедрою хімії Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка
<i>Кучерган Є.В.</i>	асpirантка кафедри педагогіки Криворізького педагогічного інституту ДВНЗ "Криворізький національний університет"
<i>Левицька-Сосімович І.О.</i>	кандидат педагогічних наук, доцент кафедри професійної освіти та безпеки життєдіяльності Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка
<i>Люлька В.С.</i>	кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри загальнотехнічних дисциплін та креслення Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка.
<i>Мазуренко К.Ю.</i>	асpirант кафедри професійної освіти та безпеки життєдіяльності Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка
<i>Маковська О.А.</i>	кандидат педагогічних наук, доцент Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка
<i>Максименко О.В.</i>	кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки та методики викладання супільніх дисциплін Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка
<i>Махінов В.М.</i>	доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри іноземних мов та методики їх викладання Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова
<i>Медведєва М.О.</i>	кандидат педагогічних наук, доцент кафедри математики та методики навчання математики Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
<i>Міненок А.О.</i>	кандидат педагогічних наук, доцент кафедри допікліної та початкової освіти Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка
<i>Мінько Н.П.</i>	кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри загальнотехнічних дисциплін та креслення Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка
<i>Нестеренко А.А.</i>	кандидат педагогічних наук, доцент кафедри процесів горіння Чоркаського інституту пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля НУЦЗ України
<i>Нітченко Г.М.</i>	кандидат педагогічних наук, доцент кафедри технологічної освіти та інформатики Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка

РОЗДІЛ 5 ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ДО ПОЗАКЛАСНОЇ, ПОЗАШКІЛЬНОЇ ТА СПОРТИВНО-ОЗДОРОВЧОЇ РОБОТИ З ДІТЬМИ

<p><i>Денисенко В.В., Гетта В.Г.</i></p> <p>СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ДО ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ З ТЕХНІЧНОЇ ТВОРЧОСТІ.....</p>	266
<p><i>Кучерган Є.В.</i></p> <p>"ЗДОРОВ'ЯЗБЕРУЖУВАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ" ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ.....</p>	270
<p><i>Парфанович І.І.</i></p> <p>ЗМІСТ ПРОФІЛАКТИЧНОЇ РОБОТИ З ФОРМУВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОГО СТАВЛЕННЯ ДІВЧАТ ДО СОЦІАЛЬНИХ НОРМ</p>	274
<p><i>Філоненко О. С.</i></p> <p>АНАЛІЗ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ВІЩИХ ПЕДАГОГІЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ УКРАЇНИ ДО ВИХОВНОЇ РОБОТИ В ДИТЯЧИХ ОЗДОРОВЧИХ ТАБОРАХ у 50-х - 60-х роках ХХ ст.....</p>	279

РОЗДІЛ 6 ПРОФЕСІЙНЕ УДОСКОНАЛЕННЯ ВЧИТЕЛЯ

<p><i>Алексеєва К.І., Воскобойнікова Г.Л.</i></p> <p>ПЕДАГОГІЧНІ ПІДХОДИ І ПРИНЦИПИ ОЗДОРОВЧОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТРЕНЕРА-ВІКЛАДАЧА У ГРУПАХ ПОЧАТКОВОЇ ПІДГОТОВКИ ХУДОЖНЬОЇ ГІМНАСТИКИ</p>	283
<p><i>Васильєва Д. В.</i></p> <p>ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ НА УРОКАХ АЛГЕБРИ І ПОЧАТКІВ АНАЛІЗУ</p>	287
<p><i>Величко Д.В., Голубівська С.В.</i></p> <p>СОЦІАЛЬНА ІНКЛЮЗІЯ В ОСВІТІ.....</p>	292
<p><i>Вернигора О.Л.</i></p> <p>МОЖЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ФОЛЬКЛОРУ</p>	296
<p><i>Гайдамака О.В.</i></p> <p>АНАЛІЗ РЕЗУЛЬТАТІВ ПЕДАГОГІЧНИХ УМОВ І МЕТОДИКИ ПОЛІХУДОЖНЬОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ</p>	300
<p><i>Гокова Т.В., Кобко Л.М.</i></p> <p>УЗАГАЛЬНЕННЯ І СИСТЕМАТИЗАЦІЯ ЗНАНЬ УЧНІВ ПРО ПЛОЩУ ТРИКУТНИКА ЧЕРЕЗ ПОШУК РІЗНИХ РОЗВ'ЯЗАНЬ ГЕОМЕТРИЧНОЇ ЗАДАЧІ</p>	303

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

Друкується за рішенням вченої ради
Чернігівського національного педагогічного університету
імені Т.Г. Шевченка

Вісник Чернігівського національного педагогічного університету імені
Т.Г. Шевченка [Текст]. Вип. 130 / Чернігівський національний педагогічний
університет імені Т.Г. Шевченка; гол. ред. Носко М.О. - Чернігів : ЧНПУ, 2015. - 372 с.
(Серія: Педагогічні науки)

Технічний редактор

O. Клімова

Комп'ютерна верстка
та макетування

O. Клімова

*Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації
серія KB № 17500-6250 ПР від 16.11.2010 р.*

Підписано до друку 28.10.2015 р. Формат 70x108 1/16. Друк на різографі.
Обл. друк. арк. 42,58. Ум. друк. арк. 32,55. Наклад 350 прим. Зам. № 781.

Редакційно-видавничий відділ ЧНПУ імені Т.Г. Шевченка,
14013, м. Чернігів, вул. Гетьмана Полуботка, 53,
тел. 65-17-99